

ловски какво казватъ французитѣ че *смѣхътъ убива*: „le rire tue!“.

Г. Михайловски не засѣга „слѣдния въпросъ: „колко сж безумни опитванията на католишкитѣ „патери¹⁾ да ни натрапятъ уния съ римската курия. [курия ще рече управление]. Да кажатъ сега „въ зачалото на 20 вѣкъ на единъ много милионъ „народъ: „измѣни си вѣрата“ е нѣщо не само не „лѣпо, грубо и безразсѣдно, но то е признакъ за „отсѣтствието на всѣкакъвъ нравственъ рав- „новѣсъ“.

Не засѣгамъ и азъ въпросътъ колко такива думи сж далечъ отъ всѣко *възможно прѣние* между образовани хора, върху важни въпроси. Г. Ст. Михайловски говори за прѣдставителтъ на едно доста забѣлѣжително религиозно общество — Католишката Църква брой нѣщо триста милиона души — както не бива да се говори за най прости членъ на нѣкое си дружество отъ *недоразвити лустраджии?*

Установихме вече че българитѣ могатъ и сега да си промѣнятъ вѣрата, ако имъ се доказва че не изповѣдватъ дѣйствително оная вѣра която Исусъ Христосъ е основалъ.

За една „уния“ съ римската курия; нѣма да го-

---

1) „Патери“: Ползувамъ се отъ случая да благодаря на г. Ст. Михайловски, и на всичкитѣ български писатели, които употребяватъ това име (*патеръ*, „*patet*“, значи отецъ) вмѣсто думата „*понъ*“, когато искатъ да означаватъ католишкитѣ свещеници. Така простото население нѣма да имъ приписва, всички тѣзи наименования, съ които опитний българинъ е, за жалость, удостоилъ своитѣ свещеници. Ако г. Михайловски не знае тия нѣща, моля нѣкой да благоволи да му изпрати IV-й томъ отъ съчинението на многозаслужилии български труженикъ, Н. Геровъ: „*Български рѣчици*“. На въпросната дума, (не патеръ, но понъ) ще намѣри цѣла вѣтка отъ тѣзи поговорки, изражение на народната българска мъдрость.

Учтивостта и уважението къмъ свещенството, не ми позволяватъ да прѣиивша ни най-кжсото извлечение отъ подобни изрѣчения.